

i hvert Fald Indholdet set i Forhold til Ministeriet. Selvfølgelig er der berørt en Række forskellige Spørgsmaal, som det ogsaa er rimeligt at beskæftige sig med, men den storstilede Kamp mod Ministeriet, som man ikke mindst i Sommerens Avislektur havde forberedt Befolkningen paa, er jo alligevel indskrænket væsentligt. Af egentlig sagligt Stof er det ikke overvældende, hvad der er ført frem. Jeg skal for min Del afholde mig fra det, der angaar de egentlige Finanslovsager, altsaa det, der angaar selve de finansielle Forhold, Opstillingen o. s. v. Derimod er der anstillet en Række Betragtninger af politisk og økonomisk Art, som det vil være rimeligt at skænke nogen Opmærksomhed.

Jeg skal først tillade mig at forudskikke et Par Ord angaaende Rigsdagens Aabning, som forskellige ærede Talere, ogsaa Ordførere, har beskæftiget sig med. Rigsdagens Aabning fandt Sted under en ny Form, og det skete, som man vil erindre, i Henhold til Ønsker, fremsatte her under forrige Aars Finanslovforhandling, og efter Samraad med de to Tings Præsidium. Jeg saa vel, da Formen anvendtes, at der var underordnede Enkeltheder, som maaske trænger til smaa Ændringer, men som Helhed maa jeg mene, at det var en efter dansk Temperament vel afpasset Form. Jeg hørte da ogsaa mange anerkendende Ord om denne Form fra Folk tilhørende forskellige Partier, men selvfølgelig har Oppositionsordførerne desuagtet øvet Kritik, hvilket dog ikke vil hindre, at denne Form vil blive anvendt ogsaa i Fremtiden under andre Regeringer. Men naturligvis — det skal jeg gerne indrømme —, nogle konservative Ministre vilde jo ganske anderledes kaste Glans over Aabningshøjtideligheden, end de nuværende formaar. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som var den mest ubeherskede i sin Kritik, faar imidlertid trøste sig med, at det Syn opnaar han alligevel ikke foreløbig.

Der er, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Brorsen, klaget over, at Offentligheden var udelukket fra Aabningsmødet. Jeg maa i den Anledning oplyse, at jeg har ikke truffet Afgørelsen derom og kunde fornuftigvis heller ikke gøre det. Det har Tingenes Præsidium, og jeg forstaar, at de har gjort det, thi den Sal, som er indrettet til Aabningsmødet, har jo ikke Plads til Tilhørere. Man har derefter talt om Muligheden af at skaffe et andet Lokale til denne Aabningshøjtidelighed, og man har her under Forhandlingen anvist Folketingssalen som et brugbart

Sted. Jeg kan nu ikke se, hvorledes her ogsaa skulde blive Plads til Landstingets Medlemmer, medmindre man vilde anbringe dem i Tilhørerlogerne, og det vil jeg dog antage, man ikke kunde være bekendt. Det ærede Medlem Hr. Brorsen advarede imod at anvende Vandrehallen, som var nævnt i et Avisinterview. Jeg henstiller ganske til Overvejelse, om den egner sig dertil. Det er jo ikke Ministeriet, der skal afgøre, hvor Aabningsmødet skal finde Sted, men efter min Mening var unægtelig Vandrehallen bedre egnet end Fællessalen. Naar jeg har nævnt den til et Blad, var det imidlertid mere for at anskueliggøre, at jeg ikke har noget imod, at Offentligheden faar Adgang til Aabningsmødet. Jeg sagde vist ved den paagældende Lejlighed, at for min Skyld maatte det gerne foregaa paa Ridebanen eller paa Slotspladsen. Men nu kan jo de, der har Bestemmelsesretten i den Henseende, tænke over Tingene. Det er altsaa ikke Ministeriet, der afgør, hvor Aabningsmøderne skal finde Sted.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har atter besværet sig over et Leveraab, som han ikke hørte denne Gang. Jeg maa i den Anledning bekende, at for mig er Fædrelandet det bedste. Jeg kender ikke noget, der staar over det, og jeg kender heller ingen dansk Mand, der fortjener at stilles i Mod sætning til Fædrelandet. Et Leve for Danmark omfatter efter min Mening alt, hvad der er dansk, baade Kongen og det ærede Medlem selv. Det ærede Medlem paastaar, at der ikke er blevet taget skyldigt Hensyn til Landets Konge ved Aabningsceremoniellet, en Paastand, som jeg bestemt maa afvise, ligesom det ganske bestemt maa afvises, naar det ærede Medlem staar her og siger, at Kongen er Rigsdagens øverste Raadsherre. Hvad er det for en Stilling, det ærede Medlem der tildeler Kongen? I Kraft af hvad har han denne Stilling? Det ærede Medlem aner vist ikke selv, hvad han mener med denne Titel. Han kan i hvert Fald ikke have søgt den frem noget Sted i Lovgivningen, i Forfatningen eller andetsteds. Der ligger absolut intet til Grund for en saadan Betegnelse af Landets Konge. Jeg henstiller til det ærede Medlem, at han gør sig den Ulejlighed at læse Grundloven, saa vil han blive belært om, at Rigsdagen ikke har nogen øverste Raadsherre. Vi, der kender Grundloven, behøver ingen Belæring i den Henseende og behøver heller ingen Belæring om, i hvilket Forhold Kongen staar til Rigsdagen. Dette Ministerium, kan jeg roligt sige, har lige saa lidt som